

ראשון לציון
אתם במרכז

גית
לנעים
ראשון לציון
אגף עורשת ישראל

"לעולם שמך ינון"

מיזם הנצחה לזכרם של בני ראשון לציון
במלאות 70 שנה לנפילת החלל

ביוזמת בית יד לבנים
ראשון לציון

תשפ"ג-תשפ"ד, 2023

אחראית המיזם והפקתו: מור אבן דגן- רכזת משפחות, חינוך והנצחה

שרה אשר- מנהלת אגף עורשת ישראל ובית יד לבנים

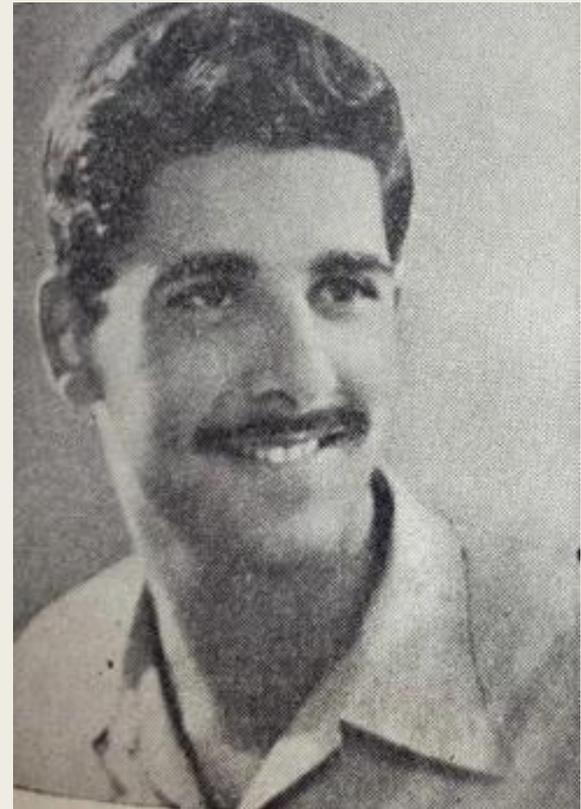
טרי"ש דניאל פנחס

חטיבת גולני

נולד ביום י"ז בתמוז תרצ"ה (15.7.1935)

נפל ביום א' בניסן תשי"ד (04.04.1954)

בן 19 בנופלו

ילדותו

בנם של זכריה ואסתר, נולד בשכונת שיבת ציון שבמושבה ראשון לציון. למד ב"חדר" ובבית הספר היסודי "חביב" בעיר.

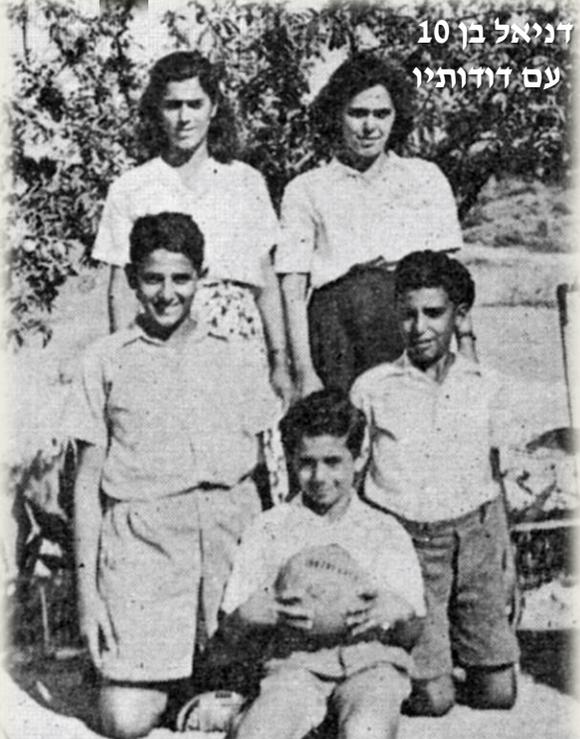

דניאל (למטה שני משמאל) בכיתה ד', 1945

דניאל בן 5 עם אחותו

דניאל בן 10
עם דודותיו

ילדותו

לדניאל היו שלושה אחים : חרות, הדסה
ושלמה. כשנתיים לאחר נפילתו, נולדה
להוריו בת נוספת שנקראת דניאלה על שמו.

דניאל בן 11 עם אחותו
ובן דודתו

דניאל בן 6 עם הוריו ואחותיו

דניאל בן 3 עם אימו ואחיה

נעוריו

דניאל למד בגימנסיה הריאלית והיה תלמיד מצטיין בעיקר בכיתה החמישית והשישית. הוא רצה ללמוד מקצוע ולהשכיל. דניאל חיבר קטעים אשר פורסמו בספר "גווילי אש".

דניאל (שליש מלמעלה) ליד מגדל המחס בשכונת בית מעון ראשון לציון, 1948

דניאל (למעלה במרכז) עם חברים בחולות ראשון לציון, 1949

בגיל 12 עם סבתו

לילה, שעה מאוחרת. אני שוכב במיטתי ואיני יכול להרדם. הרהורים שונים תוקפים אותי ואינם נותנים שנה לעיני. אני גישה על כנפי דמיוני לכל ארבע רוחות העולם. אני גמצא בגרמניה, רואה את סבל העקורים במחנות; אני גישה מעל לים התיכון השומם, מאין סירה או דוגית־מפרש בלילה. לפתע אני רואה נקודת אור מנצנצת מרחוק... אני נגש והנה אני מעפילים, בצמא וברעב, שנות סבל ויסורים חרותים על פני האנשים...

לילה, שעה מאוחרת. יושב אני ומהרהר. לפתע צפירה באישון לילה. אני חרד, מה זה? שריפה? אסון? אני יוצא החוצה. תרועות שמחה... צעקות... מתברר לי פשר הצפירה...

רוח לי. קראתי בקול גדול: „חדינה עברית! יהי!” קריאתי גישאת עם קריאות כל האנשים. הרחובות מלאים. איש אינו מצוי בשעה זו בבית. נאומים סוערים גישאים מעל מכוניות, דגלים עברים מונפים, שמחה תוקפת את כל האנשים. מעגלים מעגלים ברחוב וריקוד הורה סוער משתפך במלוא הרחוב. לתוך מעגלי השמחה נסחפים נער וזקן, אנשים ונשים, ילדים וזקנים. אין הבדל, השמחה היא של כולנו. כולה שייכת לנו בלי הבדל גיל ומעמד, לזקן ולצעיר, לעשיר ולעני, לכולנו יחד.

אם מלווה את בנה ל„אי שם“

בוקר. קרני שמש ראשונות נראו רק זה עתה, מצד מזרח. טיפות הטל מפוזות בעשב שעל פני האדמה. מעל העצים, ציוץ־צפורים עליו נשמע. היקום התעורר. לאט, לאט, מתמלא הרחוב אנשים ההולכים לעסקיהם.

בקצה המדרכה נראית אשה, אלמנה, עם בנה יחידה בן ה־17 ההולך להתגייס לצבא. הבן צועד כשראשו מורם בגאון. בשמחה הוא הולך נכחו, אך אמו הולכת וחולמת בהקיץ. דומה, חייה כולם עוברים לנגד עיניה כמו בסרט. עתה זכרה את לידת הבן, את ילדותו זכרה: כשהיה בן שלש־ארבע תמיד היה מהלך כשבת־צחוק קבועה על פניו. כל רואהו היה מחבבו. ולפתע האסון — מות בעלה בידי מרצחים, בידי פורעים ערבים. בנה היה עדיין קטן והיא לא ספרה לו מאומה. וכששאל, אמרה לו, כי אביו נסע למקום רחוק לבקר איזו דודה. מאז, עבר עליה רבות: היא עמלה קשות אך היא גידלה ופינקה אותו בלא שתחסר מנפשו דבר.

עתה הוא הולך מעמה. היא מפחדת, מפחדת ושמחה; מתנחמת היא בזאת כי בנה הולך לנקום את דם אביו. בנה הולך לשדה הקרב להראות למרצחי אביו את נחת זרוע הבנים, בנים אשר עד טפת הדם האחרונה ילחמו למען גאולת עמם וארצם.

נעוריו

דניאל היה אחראי ונאמן, חביב על מוריו וחבריו. בד בבד עם לימודיו קיבל אימון טרום צבאי בגדנ"ע ושימש גם כמדריך. בחינת הבגרות, מחנה הקליטה ובסיס האימונים בצה"ל, הביאו את דניאל לעולם העשייה הנכסף, שבזמן לימודיו היה מפלט מהעולם הכבד.

דניאל (השמאלי) וחבריו בגיל 16

דניאל (למעלה שביעי מימין) בטיול גמר של כיתה ח', 1949

שירותו הצבאי

דניאל גוייס לצה"ל ביולי 1953. כתום
תקופת אימוניו הועבר לקורס מ"כ
וסיימו בהצלחה מרובה. מפקדיו הכירו
בכשרו הפיקודי ובכישרונותיו הצבאיים
והועידוהו לקורס קצונה שעמד
להיפתח. עד למועד פתיחת הקורס ירד
דרומה.

נפילתו

ביום א' בניסן תשי"ד (4.4.1954) נפל בשעת מילוי תפקידו- כשיצא לסייר עם חבריו. אחד מהם עלה על מוקש שנטמן בדרך הפטרולים וכך מצא את מותו יחד עם שלשת רעיו- לתפקיד. נטמן בבית העלמין הצבאי בראשון לציון. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח. אחות נוספת נולדה כשנתיים לאחר נפילתה ונקראת על שמו- דניאלה.

הנצחתו באנדרטאות

אנדרטה לחללי הגימנסיה הריאלית ראשון לציון

קיר זיכרון לחללי בית ספר "חביב" ראשון לציון

הנצחתו באנדרטאות

אנדרטה לזכר בני העיר שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון

אתר הנצחה ומוזיאון חטיבת גולני, צומת גולני